

net, & in perfectione sua impediatur: iccirco etiam, iuxta peregrini illius sulphuris speciem, diuersa metalla generantur: quemadmodum enim Aristoteles 4. Meteor. ait: Si argenti viui natura essentia bona, & comburens sulphur impurum est, tunc in cuprum illud commutat: Sin vero argentum viuum lapidosum, impurum, & terrenum erit, & sulphur itidem impurum fiet, tunc ferrum fit exinde. Apparet tamen, quasi stannum bonum purumque argentum viuum, aut malum, maleque mixtum sulphur habeat. Plumbum autem, crassum, malum, ponderosum, glutinosumque argentum viuum, malumque, insipidum, foetidumque sulphur habet, iccirco etiam minus libenter sese coagulari patitur.

Impedimentosum, comburens, & foetidum sulphur vero non verus est ignis, qui metalla plane coquit, sed argentum viuum proprium suum sulphur habet, quod illud perficit, veluti Bernardus, Comes à Trygene ait: Multi existimant, quod in generatione metallorum sulphurea quaedam materia accedat: verum, vice versa, notorium est, quod in argento viuo, dum Natura operatur, peculiare suum sulphur inclusum sit: quod tamen in eo non dominatur, nisi per calidum motum, per quem dictum istud sulphur, & simul alteræ duæ Mercurij Proprietates transmutantur, atque hac ratione in aliis terræ distinctis metallis generantur. In metallis siquidem, quemadmodum Arnoldus, in suo Rosario cap. 1. affirmat, duplex est superfluitas: Vna quidem in argenti viui interiori essentia ipsa conclusa est, quæ in illius essentia principio sese cum illa miscuit: Altera autem, quæ extra naturam suam accedit illudque corrumpit. Et hæc quidem

vix